

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Divendres 18 de Febrer de 1898

Núm. 3478

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Plas.
En provincias trimestre.	3'50
Extranjer y Ultramar	7
Anúels, a preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora d'ella.

En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Junquera, 6.

No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragoná: los demás dias de deu á una del matí y de tres á cinch de la tarde, Unió, 17, primer.

Tos Desapareix ràpidament usant lo Tos

XEROP SERRA

No conté opi ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA. Ouberta tota la nit. Tos

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus reduhits y autenticitat garantizada.—Cinch milions d'estacas, y un milió de barbats.

D. EDUART BORRÁS PEDRET

METJE-CIRURJIA

ha trasladat sa habitació y despaig al Arrabal de Santa Anna número 45, Reus.

SECCIÓ DOCTRINAL

La catástrofe del «Maine»

Durant aquestos temps, sembla que tot se conjura pera precipitar la ruina y la disolució d' aqueixa desgraciada Espanya, tan amiga de conflictes y provocadora de guerres. Com diu lo ditxo castellá que *quien ama el peligro en el perece*, aixís li passarà á n' aquest pobre Estat, quina sort, per desgracia, está unida ab la nostra.

Una de las causas més poderosas que de segur han de contribuir á portar la guerra ab los Estats-Units, es la terrible explosió ocorreguda á bordo del «Maine» que ha causat la mort á 300 sers innocents y la perduda del magnífich bárco de guerra americá. Certs elements patrioters, que pensan en castellá, que es com si no pensessin, ja tenen ocasió pera atribuhir la catástrofe com un càstich providencíal á la perfidia dels Estats Units, per haver volgut enviar un barco de guerra al port de la Habana á despit de la opinió del poble espanyol y ab lo perill de provocar un conflicte. Are pagan

lo seu mel obrar, poden dir, mes si tal pensan, recordintse del creuher «Reina Regent», perdut per sempre al fons del mar en ocasió també d' intervenir en l' arregio d' una guerra en que Espanya somniava apoderarse d' un regnat mes débil que ell. Además, lo naufragi del «Reina Regent» apareix als ulls de tothom com causat sola y exclusivament per la naturalesa, puig se sab que aquell dia la mar fou agitada per una tempestat terrible, que cau á altres cent naufragis. Desgraciadament no pot dirse altre tant de la catástrofe del «Maine»

Lo terrible accident que ha sumergit al acorssat «Maine» ab la majoria de sa tripulació, pot ser tan casual com se vulga, mes ha de donar lloch á complicacions que poden portar la *tan desitjada guerra* ab la més gran facilitat, puig que hi concorren una pila de circumstancies gravíssimes que fan espantar de debó á qui hó reflexions. Es grave de debó que s' hagi sumergit un barco de guerra d' una nació enemiga, en un port espanyol, y sobre quin estavan clavadas totes las miradas d' odi de la majoria dels espanyols. De segur, que á poguerlo encendre ab la mirada, lo «Maine» s' hauria sumergit ja el primer dia de ser al port de la Habana. Además, que la explosió fou casual ho diu lo govern, pero no hi ha res que ho previ, segons se desprén de la mateixa noticia. Si 'l barco se sumergí immediatament, si casi ningú ha quedat en vida y 'ls pochos que ho pogueren veure á la forsa havian de morir, qui justificará que 'l fet fou casual? Que 's digui sols que 'l «Maine» s' ha enfonzat á causa d' una explosió quina causa s' ignora. Además, la oficialitat, que també casualment se trobava fora, se troba ab vida á l' Habana, y devant de la naturalesa de la catástrofe, lo comandant no té més remey, com ha fet ja, que demanar altres barcos de guerra al seu govern, que aniran al port de la Habana á establir un bloqueig pacífich que per qualsevol motiu pot tornarse bélich de debó, y 'ls nort-americanos haurán lograt fer lo que avans d' aqueix motiu témian fer, aixó es, enviar una escuadra á l' Habana.

L' element *jingoista* y 'ls comités separatistas dels Estats-Units, que sempre están á la que salta y quan

no existeixen motius pera ocasionar conflictes los inventan, ja tenen una arma poderosa pera exaltar los ánims d' aquells estats contra Espanya. De segur que sobre aqueix motiu se farà una terrible campanya contra Espanya, atribuhint als espanyols la causa del terrible accident, y ay de la pau si s' hi arriba á descubrir lo més petit indici que fassi creure en la seva suposició! Allavors la guerra será inevitable.

Voldríam de cor que la catástrofe del «Maine» hagués estat casual, pero si per las investigacions que de segur se farán se vingués en la certitud de que l' han causat elements perturbadors de la Isla, y per aquesta causa vingués la guerra, lo deber de Catalunya sería negarse á prestarli son apoyo, á perteneixe neutral en la lluyta, puig que un deber d' humanitat li imposaria aquesta conducta. Allavors, que la Espanya castellana pagués ella sola sas grans faltas.

J. A.

Hidalguia castellana-espanyola

Encara que en nostre darrer número parlessim de las inundacions causades en nostra Catalunya, no rém veure á nostres compatriotas, lo que haurian de fer quan aquestes calamitats vagin directament en terra castellana.

No cal donchs ressenyar lo mal que feren, perque de sobras ho sab tothom; pero si devém fer present, que 'ls donatius vinguts de fora Catalunya, pera indemnisar tanta calamitat han sigut fins era un donatiu del Estat Espanyol consistent en 000 pessetas, y un de la Familia Real de 13 000 pessetas.

La caritat que ha fet l' Estat, poch devém agrahir-la; ja que igual que emplearia pera atemporar sas necessitats, l' esmersaria indemnissent qualsevol d' aquestes festas que tant retratan la xolaperia *gualda y roja*. Una corrida de toros per exemple. Al fi y al cap l' Estat es lo pare (diuhen) de la patria y en semblants casos, encare que vulgui, no pot prescindir de donar quelcom á un poble, que si be no vesteix á la espanyola, ni s' alaba d' *hidalgo*, fa ingressar milions y milions á las caixas del Tresor pera que sos senyors y *amigos íntimos* puguin disfrutarse, y com d' aixó encara no 'n tenen prou, volen també més sanch nostra: aixís ho demostraren l' any 95 arrehasant de sas llars á 2.309 minyons catalans els que no pertocava esser soldats.

Pero aquets dels sigrons y de la *hidalgua* son més espanyols que nosaltres, perque l' Estat parla com ells y quan dibuixan lo tipo que 'l representi, dibuixan á n' ells, al castellá de sempre, al castellá del *pan y toros* de las *z z* y que diu á tall del moro *Jorge baja la jaula, no la bajas Jorge*. Ell y ningú més que ell, es lo noy maco d' Espanya. Aprenguen los catalans que tinguen encara la llana per tallar; lo que falta es desinflarlosli lo bot que portan plé de vanitat quixotesca, ab una colecció de paraulas ben encaizadas, que 'ls afronti devant de tota persona digna, perque lo que ells están cometent á tota hora es indigna d' un país que tinga ribets de civilisació. L' odi que tenen á Catalunya eixa gent castellana, passa ja de mida, per aixó es convenient ho tinguen ben present pera tirarlos-hi encara sempre que hi hagi ocasió.

Tots 'ls que tinguin bona memoria recordarán perfectament quan los periódichs ab istil novelesch ns comunicaren las calamitats ocorregudas á Murcia, Andalucía, Consuegra, Almeria etc... y recordarán també com d' aquí Catalunya anaren rius d' or á recons-

truhir les casses (de feneb) que moltes de ses famílies havien perdut a causa de la desenfrenada corrent de l'aygua. Catalunya sens imposició de cap ordre superior, sens que l'Estat ho ordenés, organisa tot seguit, ab la espontaneïtat més franca, suscripcions de tota meda que facilitessin la ajuda a n'aquella desvolguda gent. No necessita l'oficialisme d'aquest Deu Estat que mana en tot, ho feu sortint de son cor, perque nostra terra verdaderament *hidalgua* sab com deu satisferse lo dever de caritat, y entenguis be, que la caritat no la fa l'rich ni'l pobre, la fa'l que posseheix dintre son ánima alló que'n diuen bons sentiments y desinterés.

No hi val l'estúpida contestació que donan quan d'aixó parlan y que ha copiat algun d'aquets catalans que'ns deshonran no li val que diguin que son més riches que'ls, perque la naturalesa al castigar a la humanitat no mira fortuna, ni posicions.

Nosaltres no'is hem demanat may una cantitat determinada perque ajudin y no la determinarem perque sabem de sobras que de la caritat no se'n estima la cantitat, sino la voluntat y bons sentiments.

Recordeu be, que quan sobrevingueren aquelles calamitats en sos pobles, durá molts dias que á Barcelona y pobles humils de Catalunya, societats, cassinos, estudiantinas, teatros, periódichs, etz, etz... qui ab captas públicas, qui ab espectacles, qui ab suscripcions voluntarias, tothom contribuía á aixugar las llágrimas que's derramaren per aquelles terras. Fius l'obrer catalá, aquest obrer ae blusa blava, que á n'ells tant repugna, se posava lá ma á la butxaca donant lo que podia, quan un estudiant li allargava la safata demanantli a moyna.

Tingueho present pobles de Sant Boy, Prat, Hospitalé, Sant Joan d'Espí y altres víctimas de las inundacions, tingueho present també tots los pobles de Catalunya que estiguen esposats d'igual manera. A més de pensar ab Puigcerdós, nostre poblet de la *Provincia* de Lleyda, que s'ensorrá sens haver rebut altres donatius que la de sa mare Catalunya y una petita cantitat del Estat, pensém que de la gent castellana no'n rebrém may un alé de vida, sols ne rebrém l'odi mes asquerós y repugnant.

Quan un poble está possehit de bons sentiments y gasta *hidalgua*, deu manifestarho en ocasions com aquesta ó del contrari que retiri al caixó del rebuig aquestas paraulas que fan fástich quan surten de sa boca.

Apreneu de viure donchs catalans, recordeu que nosaltres, voluntariament y recordeu també que d'aquellas terras toreras no'n ha vingut fins ara una petita manifestació de caritat vers nosaltres, ni s'ha intentat en cap de sos pobles cap insignificant suscripció que pogués convencens de sa verdadera *hidalgua*.

No ho diguen pas que son germans nostres, ger-

(Quart)

(32)

Aplech de treballs regionalistas

DISCURS

de D. Enrich Prat de la Riba en la Academia de la Juventut Católica de Barcelona.

altra corrent no menos poderosa. Aquesta naix en la reforma. Los reformadors malgrat destruhir la autoritat de la Iglesia, acceptan encara la Revelació; mes la indiferencia religiosa que segueix á las grans disputes teológicas dels sigles XVI y XVII, la arracosa ben prompte, quedantse ab la sola rahó humana. Lo método's torna completament racionalista, se funda sols en la rahó; pero una rahó parcial, insuficient, ignorant de las instituciones ab que's topa, desconexedora dels tituls ilegítims de la tradició y de la costum, y extranya del tot al poble que coneix sols de passada y sens endevinar sos sentiments y aspiracions.

La filosofia's torná ideologista ó be sensualista. Lo dret polítich construhí sistemas absoluts, universals, aplicables á todas las rasses y paisos. La Sociologia vegé la causa del malestar social, no en los abusos de las instituciones y en la imperfecció y perversitat originaria del home, sino que, extremada y generalisadora sempre, culpa la organizació social existent y s'ensenya ab los gremis. La economia política, de non nascuda á Inglaterra, estableix principis universals, absoluts també, que han de produhir grans esclats de prosperitat en tots los pobles.

També en aqueixa corrent trobém l'unitarisme esclussivista. Un sol dret, una sola autoritat, una sola forma estética, deya'l romanisme. Lo filosofisme escl-

mans ho son aquells que s'ajudan en las penas. Germans ho son solzament, quan de nostra Catalunya reben bons donatius; quan lo cas es a la inversa, quan aixó ha passat, som unos egoistas, interesados y fins judios.

Aixís estém á Catalunya respecte á n'aquesta gent, y pensar que hi ha catalans que al sentirse motejats d'egoistas, s'abstenen d'escupilshi á la caral E. C.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 17 de Febrer de 1898 FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÓMETRE aneroides	GRAU d'humiditat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m. 3 t.	769 767	81 77		47	Ras	

HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcció	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo		classe	can
9 m. 3 t.	Sol. 27 Sombra 16	7	11 14	O. O.	Cumul	0/3 0/3

Nostre bon amic D. Pau Abelló Boada ha tingut la fatalitat de perdre un de sos fills, tendre nena de dos mesos, víctima d'una de las molts malalties que tantas víctimas fan en la tendra infantesa, y cu-n son lo goig dels amorosos pares que concebeixen las mes puras esperansas.

Sentím de totas veras la pérdida de dit infant y aconsellém á sos desconsolats pares y avis que prenguin la pena ab cristiana resignació ab la confiança de que tindrán al cel un ángel més que pregará per ells esperantlos ab los brassos oberts y l'sonris als llavis al anarse á reunir ab ells al deixar aquest mon terrenal.

Nostre estimat colega *Diario de Reus* en sa secció de crónica d'ahir diu, referintse á noticias que ha rebut de Madrid, que per Real ordre de 14 del corrent mes ha sigut nombrat Contador de fondos municipals d'aquest Ajuntament D. Fernando Serret.

Per telégrama que tením d'aquesta procedencia podém assegurar ser inexacte aquella noticia ja que tals nomenaments pot ferlos únicament en virtut de la Lley Municipal y l'vigent Reglament de Contadors provincials.

Ha sidut trasladat á la Intervenció d'hisenda d'Alicant l'oficial de tercera classe de la Administració d'aquesta provincia D. Enrich de Ortega.

No podia dirnos res que fos mes de nostre agrado *La Autonomia* al ferse eco del desitj per nosaltres ma-

nifestats en que la surtida dels dos companys de la presó fos pera no tornarhi mes, que lo que'ns diu.

Nosaltres enteném igualment que las presons son llochs pera posar un fré al vici, á la corrupció y á las personas d'instints criminals.

Y com ho enteném aixís y sincerament creyém que un periodista está molt distant de la gent á qui donan hostatje las presons noionals, trobém que una casa Presó no deuria esser lo correctiu que s'hauría de dar al qui en un moment d'apassionament comet la falta de traspasar los límits que las lleys senyalen referent á las personas ó estaments constituïts.

Hem tingut lo gust de rebre la visita de nostre ilustrat company en la premsa D. Pere Sando y Autran, qui després de passar una temporada de 20 anys fora de Barcelona, la seva patria, hi torna ab goig.

Lo seu viatge obeheix á recullir impresions que després comunica á nostre colega «La Correspondencia de España» de Madrid.

Li desijém que sa estada entre nosaltres li sia ben grata.

Sarah Bernhardt, la insigne actriu, está gravement malalta. Pateix un tumor intestinal, y pera sufrir la operació s'ha instalat en l'Hospital clínic que á París dirigeix lo doctor Pozzi.

Desitjém á la gran artista un complet restabliment pera ditxa seva y gloria del art.

Segons llegím han sigut autorisats per lo govern insular, pera desempeñar sas cátedras en l'Universitat de la Habana, los senyors Casuso, Lanuza, Gonzalez, Alacán y Frias, que foren separats de sos puestos, y alguns deportats per efectes á la rebeldia.

Vaja, que'l general Weyler se'n haurá sentit molts de botetadas, pero cap com aquesta. O'l govern insular es separatista ó en Weyler deportaa ignocents. No hi ha mes dilema.

Nostre distingit y estimat amic D. Joseph María Borrás, en sa calitat de President de la aristócrata societat «El Circulo», ha tingut la galanteria, que de cor li agraím, d'invitarnos en atent B. L. M. als balls de disfressas que tingué lloch ahir á la nit y'l que's verificará en la nit del próxim diumenje.

Segons nostras noticias ha deixat lo càrrech de Director aer colega *Crónica Reusense*, nostre particular amic y company l'ilustrat jove advocat D. Anten Estivill y Llorach.

Per la Alcaldía se'ns suplica la inserció del present suelte:

Bartomen Giné Vidal recluta allistat en lo poble de Vinyols y que segons noticias resideix en aquesta ciu-

ma: un sol instrument pera cercar la veritat, la rahó; una sola forma de la rahó, la rahó rasonadora ó generalisadora; una sola manera de ser del home, l'home deslligat de tot caràcter de individualitat y nacionalitat; una sola forma constitutiva de la societat, lo contracte; una sola organizació social, l'individualisme; un sol régimen administratiu, la centralisació; una sola organizació política, l'parlamentarisme; uns sols principis económichs, los de la escola inglesa.

Y que be s'agermana y compenetra tot en la societat! Al mateix temps que Lluís XIV s'asseu en lo troco d'Europa y exclama: «L'Estat soch jo», fórmula suprema del absolutisme y la centralisació, la rahó, estronizada de sopte, sent lo vértich de sa impensada grandesa, y exclama: «La veritat soch jo, la ciencia jo y no més que jo; fora de mí no existeix res. Per mí no hi ha rasses, ni nacions, ni singularitats individuals, ni classes; per mí no hi han climas que diversifiquin, ni deserts que aïlin, ni rius y mars que uneixin, ni montanyas y serras que separin.» Com lo César troba en si l'origen, causa y fi de son poder, la rahó troba en si propia l'origen, causa y fi de la veritat tota.

Y que be's casan senyors, lo Classicisme, l'Absolucionisme, l'Absolutisme y l'Uniformisme en lo método, en la ciencia y en la vida social, produhint en todas parts l'Artificialisme ó Convencionalisme.

Lo gótic palau de la Edat Mitja, minat lentament l'espay de cinch sigles, s'entorza allavors quan ja ni era ombra de lo que havia estat. La Revolució francesa, lógica continuadora del absolutisme real, propagadora é implantadora de tots los falsos principis crescuts á l'ombra del cesarisme, acabá de destruhir la hermosa obra de la Edat Matja.

Fou allavors que comensá la renaixensa mitj-eva. La societat europea, en mitj de sas disbauxas, obri'ls ulls á la veritat cansada y oprimida per tant de convencionalisme, va sentir l'anyoransa del passat, va girar enrera la mirada y aná reconstruhint en sa pensa aquella vida seva d'altre temps plena de recorts agradosos.

Representan aquest sigle ideal pensadors, escriptors de totas menas, de diferentas religions y escolas filosóficas desde Steél y Chathaubriand á Renan, desde Herder á Demaistre y á Brizeux, desde Thierry á Littré, desde Schelegel á Violet le-duc, desde Walter Scot y Marpherson als actuals simblistas y decadents. Avuy son ja innombrables las manifestacions d'aquesta transformació social, com totas, iniciada primer en l'ordre de las ideas y com totas transportada després lentament al camp de la práctica.

En efecte: los sociólechs tots, tant los de la escola cristiana com los de la escola positivista anatematizan l'individualisme, buscan la realitat dels pobles é inicien una revolució ab l'estudi de las societats naturals, de las personalitats étnicas, que son las verdaderas nacions.

La ciencia política ja no adora avuy lo parlamentarisme, ni'ls sistemas absoluts; entén que'l millor organisme polítich pera cada nació es lo seu propi, l'que ha nascut de soa caràcter y aptituds; descubreix los vicis interns dels grans estats; presenta com á forma més perfecta la de federacions ó lligas; se declara obertament partidaria del régimen representatiu per classes y gremis; y entreveu que'l verdader subjecte del dret polítich no es una societat civil qualsevol, sino la nacionalitat.

tot, se presentarà en aquesta Secretaria Municipal per manifestar-li un assumpte que li interessa.

A causa d'haverhi hagut aquests dies excés de material, hem tingut d'apressar fins avuy la següent gatzetilla del company Hermil, contestant al darrer article que 'ns dedica El Progreso de Madrid:

«Una sola cosa farém avinent al Sr. Róiz, respecte al seu article en «El Progreso» del dotze de Febrer: que la trascendencia del crim d'en Leonardo, del qual per haverlo comprés no 's va escriure ni en Vogüe, ni està pas en lo mer càstich de l'inconscient culpabilitat de la germàna, sinó en lo profón simbolisme que enclou la Voluntat del Home revoltantse, per medi de l'acció, contra la Fatalitat que pesa damunt d'ell; essent aixó d'una grandiosa profundor de pensament, encare que l'idea 's trobi en genesi en lo «Prometheu» d'Eschyl. En aquell cas, lo crim metafísicament no es res, ja que pert lo seu caràcter d'humanitat y entra, á causa d'aquella revolta contra la voluntat eterna, en una quasi abstracció de filosofia pura. En tot lo curs de nostres articles ni de lluny he fet l'apologia d'aquell crim, sino que he senyalat la simbólica importancia de la obra d'en D'Annunzio. Pero las declaraciones del senyor Ruiz no ens desaferman del nostre criteri sobre la joventut de Castilla.—T. H.»

Lo sumari de la revista «Catalonia», que avuy sortirà á Barcelona, es lo següent:

Benet Mercadé, per J. Maria Jordà, ab reproduccions de cuadros d'en Mercadé.—Els Foners, per Alexandre de Riquer.—Ideals nous per la Catalonia, per Alexandre Cortada.—Don Juan al Infern, per Charles Baudelaire. Traducció d'E. Guanyabens.—A l'auar a sortir el sol y El coneixement pur: dos fragments de l'obra «Així parlá Zarathustra» d'en Frederick Nietzsche. Traducció de Joan Maragall.—La vetllada «Ixart» á l'Ateneu, per Joan Maragall.—Bibliografia, per Joan Perez Jorba y per Ignasi Iglesias.

Baix la direcció dels reputats Doctors Bassels y Pujol, s'ha instalat en la capital del Principat, carrer Xuclá 15, baixos, una clínica Radiografica, en la que 's tractarán varias malalties per medi dels «Raigs Röntgen».

En dita clínica, montada ab tots los avensos que la ciencia reclama, se reb la consulta de 9 á 10 del matí y de 3 á 4 de la tarde.

Los balls de distressas que en la nit d'ahir tingueren lloch en los salons de las societats d'aquesta ciutat se vegeren bastant animats, regnant en los mateixos la major gatzara.

La Junta Permanent de la «Unió Catalanista», de Barcelona, prosseguint en sos patriótics desitjos de donar ferma empena al moviment catalanista, ha nomenat una Comissió especial d'Estadística dividint-la en tres seccions: especial de Barcelona, de Catalunya y del exterior, quals seccions ja han comensat sos treballs.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d'aquesta ciutat puja á 1058.99 ptas.

SECCIÓ OFICIAL

Registre civil

del dia 16 de Febrer de 1898

Naixements

Eudalt Palau Anguera de Anton y Emilia.—Joseph Simeón Martí de Joseph y María.

Matrimonis

Joseph Hernandez Pederico ab Dolores Hernandez Gimenez.

Defuncions

Joseph Piqué Teixell, 67 anys, Martorell 6.—Joseph Fabregat Claramunt 66 anys, Passatge Sardá 5.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d'avuy.—Sant Eladi.
Sant de demà.—Sant Alvar.

SECCIÓ COMERCIAL

J. Marsans Roí

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	64.85	Filipinas	
Exterior	81.22	Aduanas	96
Amortizable	76.50	Cubas 1886	92.50
Fransas	16.40	Cubas 1890	76.37
Norts	22.60	Obs. 6 0/0 Fransa	72.37
Exterior París	61.37	Obs. 3 0/0	38.62

GIROS
París 33.10 Londres 33.62

Se reben ordres de Borsa para Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitilets de tots los paissos.

ANUNCIS PARTICULARS

ALS HERNIATS

(Trencats)

Constituheix una gran equivocació la que sufren la majoria dels herniats (TRENCA TS) al creure que qualsevol braguer comprat al etzar lo suficient para retenir y finscur-r las hernias, essent aquest error causa de moltas complicacions funestas.

Per qui correspongui, no 's deuria permetre lo cinisme de certs mercaders d'ofici que ab major descaero 's titulan «ortopedistas» y especialistas en lo tractament de las hernias, sense cap titol que justifiqui sa competencia y no obstant tenen lo «desahogo» d'anunciar en los periodichs la curació radical de dita malaltia, quin mecanisme desconeixen en absolut.

A LAS MARES

Avans de sacrificar á vostres fills ab una vena, bruta, incómoda y perillosa, consu teu ab vostre metje, ab seguretad vos dira que para la curació de vostres pelites, lo remey mes prompte, segur net, fácil, cómodo y económic, es lo bragueret de cautchouc ab ressort, testimoni n'ho aixis lo número ja important de criaturas curadas per tal medi, durant lo temps de ma permanencia en aquesta ciutat.

Tirants Omopláticos para evitar lo carreament d'espatillas.
Faixas hipogástricas para correjir la obesitat, dilatació y abultament del ventre.

JOSEPH PUJOL

quirurgia especialista en lo tractament de las hernias ab llarchs anys de práctica en la casa de D. Joseph Clausolles de Barcelona. Establiment «La Cruz Rojas».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

EN TARRAGONA: Visita tots los dimars de 10 á 1 de la tarde, carrer Coude de Rius (avans Hospital) número 5, primer, 1.

Diversions públicas

TEATRO FORTUNY

Llista de la companyia d'opera y opereta italiana

Directors artístichs: D. Emili Giovannini y D. Gaetano Tani.

Mestres concertadors y directors d'orquestra: Don Francisco Rando y D. Rodolf Gotzaga.

Primeras tipples: Aida Saroglia, Adelina Tani, Amalia Paoli, Giovannini Coliva y Elena Tani.

Segonas tipples: Maria D'Alessandro y Amelia Pangrazz.

Tenors: Ferrán Arrigotti y Angelo Pomer.

Tenor cómich: Enrico Grossi.

Baritono: Manuel Carbonell.

Baixos: Lluís Viscónti y Gustavo Tani.

Caricato: Amilcare Ferrara.—Bufa: Eduart Gallino.

Segonas parts: Eugeni Pasoli y Eduart Pangrazi.

22 coristas d'abds sexes.—Apuntador, Sastres, Maquinista, Arxiver y Peluqueria.

Debut lo dijous 24 del corrent.

ABO O

Se'n obra un de deu funcions baix los següents preus.

Palcos proscenis plateas ab 4 entradas, 110 pesetas.—Id. id. principals ab 4 idem, 100.—Id. id. segons ab 4 entradas, 70.—Id. id. tercers ab 4 entradas, 20.—Id. plateas ab 4 entradas, 85.—Id. principals ab 4 entradas, 75.—Id. segons ab 4 entradas, 42.50.—Silló ab entrada, 13.50.—Llibreta de segon pis ab entrada, 10.—Entrada a localitat 6.25.

TELEGRAMAS

Madrid 17.

Telegrafian de la Habana al «Heraldo» que s'han recullit 15 cadavres.

Componen la tripulació del «Maine» 34 oficials y 370 individuos.

Resultaren ilesos lo comandant y 'l segon de a bordo, 18 tinents, 3 guardias marinas y 16 mariners.

Sufriren feridas 2 oficials y 52 mariners, salvantse molt poch tripulants.

En altre despaig de la Habana din que 's calcula 'l número de morts en 300.

En l'«Altouso XII» y en altres barcos se reculliren mes de 100 ferits.

—S'acaba de rebre 'l següent coblegrama de la Habana:

«Lo comandant del «Maine», capitá Sigsbee se mostra reservadíssim al tractar de las causas que puéguin haver motivat la voladura del vapor»

Conversant ab importants personatjes de la Habana ha dit que li toca callar fins la indagació dels fets, para no incurrir en cararchs injustos.»

Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

LA NENA

MARÍA DE LA CONCEPCIÓ ABELLÓ Y PASCUAL

Se'n ha pujat al cel á las quatre de la tarde d'ahir

Sos desconsolats pares D. Pau Abelló Boada y D.ª Josepha Pascual Cugat, germanets y germanetas, avis, óncles, tias, cosins y demés parents al anunciar á sos amichs y relacionats la pèrdua de la innocent y tendra filla, los hi fan saber que á las quatre de la tarde d'avuy tindrà lloch l'enterro per la Parroquia de la Puríssima Sanch.

Reus 18 Febrer 1898.

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus a Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
8:56 m. expés, primera y segona dimars, dijous y dissabtes, (Per Vilanova).
12:44 t. mercaderies, segona y tercera.
1:57 t. correo (per Vilanova.)

De Barcelona a Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
9:46 m. (per Vilanova).
15:8 t. per id.
7:39 t. expés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus a Mora

9:33 m.—1:04 t.—3:10 t.—7:19 y 9:57 nit.

De Mora a Reus

4:21 m.—8:00 m.—12:00 t.—6:04 t.—7:36 n.

De Reus a Tarragona

8:30 m.—9:47 m.—2 t.—7:04 t.

De Tarragona a Reus

7:30 m.—12:25 t.—4:30 t.—8:20 n.

De Reus a Lleyda

8:40 m.—5:23 t.

De Lleyda a Reus

5:50 m.—3:50 t.

De Reus a Vimbodí

1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Vimbodí a Reus

9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Tarragona a Valencia

9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia a Tarragona

11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS:

De Tarragona, 8:30 m.

De Barcelona (per Tarragona) 5:30 m.
De id. directe 10:30 t.
De id. id. 11:30 t.
De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.
De Madrid y Zaragoza 2:30 n.
De Lleyda y Huesca 7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona los 7 y 21 de Noviembre y 15 y 19 de Diciembre del corriente año. Los de Cuba surten de esta Administracion los 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinario.

Altra.—Dev tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropes de refors a Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Per a Barcelona a las 5:00 m.
Per a id. a las 2:00 t.
Per a Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.
Per a id. id. id. (per idem) a las 2:00 t.
Per a Tarragona, directe a las 7:00 n.
Per a Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y Saslineas a las 8:00 m.
Per a Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucia y Extremadura a las 1:00 t.
Los pobles servits per peatons a las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida a Teruel, Andalucia y Extremadura, que s' deposita en los buxos després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida a las 7 de la nit per Tarragona.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

- «Lo Catalanisme», per Valentí Almirall, 10 rals.
- «Quadros», per Emili Vilanova, 2
- «La Didax», per Joseph Felju y Codina, 2
- «Cartas Andorranas», per Joseph Aladern, 2
- «Costums tipicas», per id., 2
- «Alcover», monografia, per id., 2
- «Poesias», per Manel Marinello, 2
- «Oda a Barcelona», per Jascintó Verdager, 2
- «Le Pl-de las tres branques», per id., 4
- «L' Aglonya», per Ramon Masferrer, 4
- «Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents, 4
- «La Fada», per id., 4
- «Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2
- «Aiant pel món», per Santiago Russinyol, 16
- «Les Croniques catalanes», per Gabriel Turell, 12
- «Obres catalanes», per Joseph Izart, 20
- «Poesias», de Joan Maragall, 8
- «Alades», per Emili Guanyabens, 8
- «Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias, 8
- «Montalbas», per Bosch de la Triaxeria, 42
- «Quan jo era ney», per A. de Riquer, 20

- «Musica vella», per E. Doris y Bónapla, 12
- «Figura y paisatge», per Narcis Oller, 12
- «Tascant per les Serres», per J. Pons y Masaveu, 12
- «Espectres», per Enrich Ibsen, 8
- «Obras dramaticas de la biblioteca del «Teatre Regional», a meytat de preu.
- «Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich Morella, han sortit:
- «Sant Ramon», 2 rals.
- «Planys», 2
- «El Maçoudia», per Brunet y Bellet, 4

SECCIÓ CASTELLANA

- «Espanya tal qual es», per Valentí Almirall, 4 rals.
- «Patria y Region», per Salvador Golpe, 12
- «Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mané y Flaquer, 2

SECCIÓ GALLEGA

- «Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.
- Ademés estan a la venda diferents obres de celebrats literats catalans, castellans y extrangers.

Caramelos Pectorals

del metje SALAS

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l'aparat respiratori tan sols prenent-ne un al anarsen a dormir y altre a la matirada, composició inofensiva ne conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus Farmacia de Serra Arribal Santa Anna, 80.

Preu de la caps 6 rals.

LA FARMACIA DE SERRA ARRIBAL SANTA ANNA

Reus 18 Febrer 1898

Los desconocidos parer de D. Pau Abilio Borda y D. Josep Riera Rasual Gualt, germanos y farmaceutes, avis encies, ias, coias y demés pareris al anunciar a sos mites y racionales la perdus de la innocent y tendra fi los hi fan sapor que a las quatre de la tarde d' avuy tindra lloch l'entrop per la Parroquia de la Purissima Sanoh.